Dosarul nr. 2i-187-1/21 (2-21055620-12-2i-10032023-1)

H O T Ă R Â R E

În numele legii

06 iunie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Central
În componența completului:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guțan Vitalie
grefierul Murafa Dinis

examinând în ședință publică cererea lichidatorului SRL ”Minc-Transgrup” în procedura falimentului simplificat, Vasiliev Ruslan privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâtului *****,

A CONSTATAT:

La 14.04.2021, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Minc-Transgrup”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 06 mai 2021, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Minc-Transgrup”, s-a instituit perioada de observație, iar în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Vasiliev Ruslan, titular a autorizației nr. 96 din 14.01.2015

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 octombrie 2021, s-a admis cererea introductivă depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat privind intentarea procesului de insolvabilitate, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Minc-Transgrup” şi s-a intentat procedura de insolvabilitate cu iniţierea procedurii simplificate a falimentului faţă de SRL ”Minc-Transgrup”, în calitate de lichidator fiind desemnat administratorul autorizat Vasiliev Ruslan.

La data de 10.03.2023, lichidatorul Vasiliev Ruslan a înaintat cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâtului *****.

În motivarea cererii, lichidatorul a invocat că pârâtul ***** urmează a fi atras la răspundere subsidiară din următoarele considerente și anume: conform art. 248 alin. (1), lit. h) a Legii insolvabilităţii - dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Susține că, cererea introductivă a fost depusă de către creditorul Serviciul Fiscal de

Stat privind neexecutarea obligaţiilor faţă de Bugetul Public Naţional, cumulând şi înregistrând datorii.

Menţionează că, cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de SRL ”Minc-Transgrup” nu a fost înaintată de către organul de conducere a debitorului în termenul prevăzut de legislaţia în vigoare, motiv pentru care creditorilor validaţi li s-a cauzat un prejudiciu în mărimea creanţelor apărute după termenul limită de înaintare a cererii introductive.

Mai indică că, de către Serviciul Fiscal de Stat, în urma efectuării controlului fiscal în baza datelor din Situaţiile financiare pentru A/2017 s-a constatat:

- Lichiditatea absolută - conform datelor din situaţiile financiare pentru A/2017 prezentate de agentul economic la Direcţia Statistică, la sfârşitul anului 2017, la fiecare leu datorie, entitatea dispunea de 0,005 lei, astfel entitatea fiind incapabilă să îşi achite datoriile curente pe seama numerarului, deoarece a înregistrat o rată a lichidităţii absolute mai mica decât plafonul teoretic.

- Solvabilitate generală - conform calculelor efectuate, valoare solvabilităţii generale la sfârşitul anului 2017 constituia 0,667 puncte, acest indicator fiind sub limită, deoarece valoarea solvabilităţii generale admise este de cel puţin 1,20 puncte procentuale.

- Rata solvabilităţii - la sfârşitul anului 2017 entitatea înregistrează un rezultat negativ al solvabilităţii de 0,174 %, fiind cu mult sub limita admisă care este de cel punţin 50%, fapt care vorbeşte că entitatea nu dispune de suficiente bunuri în patrimoniul său pentru a fi în măsură să-şi îndeplinească obligaţiile.

Conform celor menţionate, se constată că întreprinderea întâmpina dificultăţi financiare din anul 2017, însă în termenii prevăzuţi de legilsaţie, membrii organelor de conducere nu au înaintat cerere introductivă, inacţiunea acestora având ca consecinţă majorarea creanţelor înregistrate.

Un alt temei indicat de lichidator este art. 248 alin. (1), lit. f) din Legea insolvabilității - dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

Menţionează că, cererea introductivă a fost înaintată de către creditorul Serviciul Fiscal de Stat la data de 19.03.2021, iar până la înaintarea cererii introductive de către debitor şi-a continuat activitatea, inclusiv neîndeplinindu-şi obligaţiile în calitate de contribuabil, prin neprezentarea cărorva dări de seamă conform prevederilor Codului fiscal, ceea ce a dus la creşterea nejustificată a datoriilor faţă de Bugetul Public Naţional, inclusiv a penalităţilor şi amenzilor.

În urma efectuării controlului fiscal, în cadrul Actului nr.5-715356 din 13.12.2021, de către organul fiscal, conform situaţiilor financiare pentru A/2017, s-au constatat următoarele.

1. Sau estimate obligaţii fiscale la:

   - Impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă totală de 198 254 lei, inclusiv pentru perioadele fiscal A/2017 în sumă de 123 678 lei, şi A/2018 în sumă de74576 lei;

   - Taxa pe valoare adăugată în sumă de 100 167 lei, pentru perioada fiscală L/03/2018;

2. S-au stabilit următoarele încălcări:
- Prezentarea Declaraţiei cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2017 cu informaţie neveridică, întocmirea neuniformă a căreia a cauzat obligaţii privind impozitul pe venit faţă de buget în mărime de 123 678 lei;
- Lipsa contabilităţii prin neprezentarea Declaraţiei cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2018, fapt care a generat eschivarea de la calcul şi plată obligaţiilor fiscal la buget a impozitului pe venit obţinut din activitatea de întreprinzător în sumă de 74 576 lei;
- Neplata în termen a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscal A/2017-A/2018;
- Nerespectarea obligaţiei de achitare a impozitului pe venit în rate pentru perioadele fiscale A/2017-A/2018;
- Neprezentarea Declaraţiei privind TVA pentru perioada fiscală L/03/2018, fapt care a generat eschivarea de la calcul şi plată a obligaţiilor fiscale la buget a TVA în sumă de 100167 lei;
- Neachitarea în termen a TVA pentru perioada fiscală L/03/2018.

Conform celor menţionate, conform Actului fiscal din data de 13.12.2021, s-a constatat inacţiunile membrilor organelor de conducere, care au generat creşterea obligaţiilor debitorului la Bugetul Public Naţional, ducându-l intenţionat la incapacitate de plată.

Mai indică un alt temei prevăzut de art. 248 alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității - ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din data de 27 octombrie 2021, fiind intentat procesul de faliment simplificat, s-a dispus: se ridică dreptul lui ***** de administrare a SRL ”Minc-Transgrup”, se obligă debitorul în cel mult 5zile lucrătoare să predea gestiunea patrimoniului către lichidator împreună cu documentele indicate în art. 134 alin. (2) al Legii insolvabilităţii.

În cadrul exercitării atribuţiilor, la data de 03.11.2021, în adresa debitorului SRL ”Minc-Transgrup” a fost remisă notificare prin care s-a solicitat prezentarea actelor activităţii debitorului. Notificarea fiind recepţionată la data de 05.11.2021.

În termenul indicat, careva acte de către membrii organelor de conducere a debitorului nu au fost prezentate. Inclusiv nu au fost oferite careva date dacă deţin actele solicitate sau nu.

Inclusiv în cadrul actului de control fiscal este menţionat, că ca rezultat al intentării procesului de faliment simplificat, în adresa lichidatorului, la data de 02.11.2021, a fost remisă înştiinţarea privind iniţierea controlului fiscal nr.26-21/5-10-1637 din 02.11.2021, pentru a prezenta documentele contabile şi informaţii.

Susține că, luând în considerare că de către membrii organelor de conducere nu au fost prezentate actele privind activitatea debitorului, inclusiv la solicitarea organului fiscal pentru petrecerea controlului fiscal, se prezumă că actele activităţii SRL ”Minc-Transgrup” nu sunt. Careva explicaţii suplimentare din partea membrilor organelor de conducere privind neprezentarea actelor la solicitare în adresa lichidatorului până în

prezent nu a parvenit, ceea ce repetat demonstrează eschivarea membrilor organelor de conducere, de la exercitarea obligaţiilor sale.

Consideră, că în speţa dedusă judecăţii sunt întrunite cumulativ condiţiile tragerii la răspundere subsidiară patrimonială a organului de conducere a debitorului SRL ”Minc-Transgrup” în persoana administratorului statutar *****, a comis fapte ilicite dintre cele enumerate de lege, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu şi este identificată persoana vinovată de ajungerea întreprinderii SRL ”Minc-Transgrup” în stare de insolvabilitate.

În argumentarea existenţei şi întinderii prejudiciului cauzat creditorilor menţionează că, la materialele dosarului este anexat tabelul definitiv al creanţelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, validate de instanţa de insolvabilitate astfel că, la data adresării în instanţa de insolvabilitate cu prezenta acţiune, pasivul (datoriile) debitorului SRL ”Minc-Transgrup” (în faliment simplificat) constituie suma totală de 1 174 715,57 lei, format din creanţele validate şi neexecutate faţă de creditori.

Susține că, o parte din pasiv poate fi chiar partea rămasă neacoperită, adică întreg pasivul, în speţă, pasivul debitorului SRL ”Minc-Transgrup” (în faliment simplificat) format din creanţele validate şi neexecutate faţă de creditori constituie, după cum s-a menţionat mai sus, suma 1 174 715,57 lei, care urmează a fi încasată de la administratorul statutar al întreprinderii, *****.

În argumentarea altor fapte ilicite dintre cele enumerate de lege şi existenţa legăturii de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciul cauzat creditorilor, menţionează următoarele: este evident, că incapacitatea de plată a întreprinderii s-a materializat prin incapacitatea întreprinderii de a-şi onora obligaţiile pecuniare faţă de creditori în perioada gestionării acesteia de către *****, obligat prin lege, în asemenea circumstanţe să depună în termenul legal cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, fapt însă ignorat de ultimul.

Afirmă că, este evident că ***** în calitate de administrator al SRL ”Minc-Transgrup” (în faliment simplificat) neîntemeiat a omis termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, inacţiune culpabilă (faptă ilicită), care se încadrează în dispoziţia art. 248 alin. (1), lit. h), caracterizată prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

În concluzie, este evident că, ***** în calitate de administrator statutar al debitorului SRL ”Minc-Transgrup” (în faliment simplificat) pentru faptele ilicite, caracterizate prin: nedepunerea în termenul prevăzut de lege a cererii introductive privind iniţierea procesului de insolvabilitate faţă de întreprinderea gestionată aflată în incapacitate de plată; dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, neprezentarea actelor activităţii debitorului, prin care au fost prejudiciaţi creditorii în cuantum de 1 174 715,57 lei, este pasibil de tragere la răspundere patrimonială subsidiară.

Solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Minc-Transgrup” (în faliment simplificat) în persoana administratorului *****, încasarea de la ***** în contul masei debitoare a SRL ”Minc-Transgrup” (în

faliment simplificat) a datoriei debitorului insolvabil faţă de creditorii validaţi în sumă de 1 174 715,57 lei.

În ședința de judecată lichidatorul Vasiliev Ruslan a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea ei.

Pârâtul ***** în ședință nu s-a prezentat, fiind legal citat despre locul, data și ora ședinței de judecată (f.d. 35).

Audiind lichidatorul și studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea lichidatorului Vasiliev Ruslan privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Minc-Transgrup” în persoana pârâtului ***** este parțial întemeiată şi pasibilă de a fi admisă în această parte, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 - 240 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigenţe privind studierea minuţioasă a situaţiei de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

Conform art. 26 alin. (1) – (4) Cod procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupunând organizarea procesului astfel încât părțile să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, precum și instața care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficinete și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Iar potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului,

precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

În context, instanța remarcă că, cererile de atragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, aplicabile prin prisma art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În speță, instanța a constatat că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 06.05.2021, s-a admis spre examinare cererea introductivă înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de SRL ”Minc-Transgrup”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27.10.2021, s-a admis cererea introductivă înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Minc-Transgrup”, s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului şi dizolvarea SRL ”Minc-Transgrup” cu numărul de identificare de stat şi codul fiscal 1012600001214, cu sediul: MD-2091, str. Nicolae Cernîșevschi, 18, or. Sîngera, mun. Chişinău, s-a ridicat dreptul lui ***** de administrare a SRL ”Minc-Transgrup”, s-a desemnat în calitate de lichidator al SRL ”Minc-Transgrup” - Vasiliev Ruslan, deținătoarul autorizaţiei nr. 96 din 14.01.2015 (f.d. 14).

La 10.03.2023, lichidatorul SRL ”Minc-Transgrup” în procedura falimentului simplificat, Vasiliev Ruslan a înaintat cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâtului ***** (f.d. 1-12).

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Termenul de prescripţie pentru acţiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin.(1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, la judecarea cauzelor ce ţin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabileşte obligaţiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilității, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăţilor de asigurări, fondurilor de investiţii, companiilor fiduciare, organizaţiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 şi 248 din Legea insolvabilității, reiese că, în dependenţă de motivele apariţiei stării de insolvabilitate a debitorului, fondatorul (asociatul), deși nu este expres menționat la art. 247, va purta răspundere subsidiară

solidară faţă de creditori sau la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Conform informației Agenției Servicii Publice din data de 09.07.2021, administrator și asociat unic al SRL ”Minc-Transgrup” este ***** cu cota 100 % (f.d. 37).

Astfel, deținerea de către ***** a calității de administrator și unic asociat în ultimele 24 de luni anterioare intentării procesului, se asimilează persoanelor pasibile tragerii la răspundere subsidiară.

Deoarece cererile de tragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

După cum rezultă din cerere, lichidatorul invocă mai multe temeiuri de apariție a premiselor de antrenare a răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului și anume: lit. e), f) și h) alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității, adică ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil **să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea** prin una dintre următoarele acţiuni:

Din această prevedere legală rezultă că tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci urmează ca administratorul insolvabilităţii/lichidatorului să probeze, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar instanţa să constate acţiunile pârâților enumerate la lit. a) - i) care ar fi dus la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, precum şi imputabilitatea acestor acţiuni anume lor.

Instanţa de insolvabilitate remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

La fel, instanţa ţine să menţioneze că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin.(1) din Legea insolvabilităţii, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la

suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la insolvenţa debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

Prin urmare, având în vedere că lichidatorul a invocat mai multe temeiuri de drept, instanța v-a aprecia în parte fiecare temei invocat de lichidator prin prisma probatoriului administrat.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) a Legii insolvabilităţii nr. 149 – e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Potrivit Actului de control nr. 5-715356 din 13.12.2021, prelungit pe Actul de control nr. 5-715357 și nr. 5-715358 din 13.12.2021 a Serviciului Fiscal de Stat, efectuat la agentul economic SRL ”Minc-Transgrup”, pentru perioada A/2017 și A/2018, s-au constatat următoarele:

1. Sau estimate obligaţii fiscale la:
   - Impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă totală de 198 254 lei, inclusiv pentru perioadele fiscal A/2017 în sumă de 123 678 lei, şi A/2018 în sumă de74576 lei;
   - Taxa pe valoare adăugată în sumă de 100 167 lei, pentru perioada fiscală L/03/2018;
2. S-au stabilit următoarele încălcări:
   - Prezentarea Declaraţiei cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2017 cu informaţie neveridică, întocmirea neuniformă a căreia a cauzat obligaţii privind impozitul pe venit faţă de buget în mărime de 123 678 lei;
   - Lipsa contabilităţii prin neprezentarea Declaraţiei cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2018, fapt care a generat eschivarea de la calcul şi plată obligaţiilor fiscal la buget a impozitului pe venit obţinut din activitatea de întreprinzător în sumă de 74 576 lei;
   - Neplata în termen a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscal A/2017-A/2018;
   - Nerespectarea obligaţiei de achitare a impozitului pe venit în rate pentru perioadele fiscale A/2017-A/2018;
   - Neprezentarea Declaraţiei privind TVA pentru perioada fiscală L/03/2018, fapt care a generat eschivarea de la calcul şi plată a obligaţiilor fiscale la buget a TVA în sumă de 100167 lei;
   - Neachitarea în termen a TVA pentru perioada fiscală L/03/2018 (f.d. 18-25).

Conform art. 13 alin. (1) din Legea contabilității nr. 113/27.04.2007, răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine: a) conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată; b) partenerilor - în entitatea ai cărei proprietari au răspundere nelimitată; c) proprietarului - pentru întreprinzătorii individuali; d) conducătorului entităţii - în entităţile neprevăzute la lit. a)-c).

(2) Conducerea (organul executiv) este obligat: a) să organizeze si să asigure tinerea contabilităţii în mod continuu din momentul înregistrării până la lichidarea entităţii; b) să asigure elaborarea și respectarea politicilor contabile în conformitate cu cerinţele prezentei legi, ale I.F.R.S. și ale S.N.C.; d) să asigure întocmirea și prezentarea oportună, completă și corectă a documentelor primare, a registrelor contabile conform regulilor stabilite de Ministerul Finanţelor, precum şi integritatea şi păstrarea acestora conform cerinţelor Organului de Stat pentru Supravegherea şi Administrarea Fondului Arhivistic al Republicii Moldova; e) să organizeze sistemul de control intern, inclusiv efectuarea inventarierii; f) să asisure documentarea faptelor economice ale entităţii si reflectarea acestora în contabilitate; s) să asisure respectarea actelor normative prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. a); h) să asigure întocmirea și prezentarea situaţiilor financiare în conformitate cu prezenta lege și cu standardele de contabilitate.

Prin urmare, instanța constatată că la debitor lipsea controlul intern adecvat, menirea căruia este de a asigura respectarea strictă a cerinţelor politicii conducerii, integritatea activelor, prevenirea şi descoperirea cauzelor de fraudă şi eroare, exactitatea şi plenitudinea înregistrărilor contabile, achitarea în termen a tuturor datoriilor şi restanţelor faţă de agenţi economici, instituţii de stat şi instituţii bancare.

Potrivit prevederilor art. 45 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr.135/14.06.2007, asociatul este obligat:

a) să verse aportul la capitalul social în mărimea, în modul şi în termenele stabilite în actul de constituire;

b) să nu divulge informaţia confidenţială a societăţii;

c) să comunice imediat societăţii despre schimbarea domiciliului sau a sediului, a numelui sau a denumirii, altă informaţie necesară exercitării drepturilor şi îndeplinirii obligaţiilor de către societate şi asociatul ei.

(2) Asociatul are şi alte obligaţii stabilite de lege şi de actul de constituire.

Potrivit art. 46 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, asociatul poate fi urmărit pe cale judiciară de către societate, în limita aportului nevărsat.

(2) Asociatul răspunde faţă de societate pentru prejudiciile cauzate acesteia prin întârzierea vărsării aportului, precum şi prin neexecutarea obligaţiilor stabilite prin actul de constituire şi prezenta lege.

Conform prevederilor art. 48 lin. (1) al aceleași legi, organul suprem al societăţii este adunarea generală a asociaţilor. Asociaţii pot fi convocaţi în adunări generale ordinare şi extraordinare.

Iar conform art. 49 alin. (1) lit. g), de competenţa exclusivă a adunării generale a asociaţilor ţine aprobarea bilanţului contabil anual.

(2) Dacă actul de constituire nu prevede altfel, de competenţa adunării generale a asociaţilor ţin:

a) desemnarea şi eliberarea înainte de termen a administratorului;

b) aprobarea dării de seamă anuale şi evaluarea activităţii administratorului;

c) urmărirea pe cale judiciară a administratorului pentru prejudiciile cauzate societăţii;

d) aprobarea mărimii şi modului de achitare a remuneraţiei administratorului;

e) aprobarea planului de afaceri al societăţii;

f) aprobarea regulamentelor interne ale societăţii;

f[1]) aprobarea încheierii actelor juridice şi altor operaţiuni dintre administrator sau o persoană afiliată administratorului, pe de o parte, şi societate, pe de altă parte;

g) adoptarea altor hotărîri atribuite de lege sau de actul de constituire în competenţa adunării generale a asociaţilor.

Conform art. 50 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, asociaţii se convoacă de către administrator în adunări generale ordinare cel puţin o dată pe an.

(2) Data şi locul desfăşurării adunării generale ordinare a asociaţilor se stabilesc de către administrator, dar aceasta poate avea loc nu mai de*****eme de 30 de zile şi nu mai târziu de 90 de zile de la încheierea exerciţiului financiar. Neconvocarea adunării generale ordinare a asociaţilor în termenul stabilit constituie temei pentru eliberarea înainte de termen a administratorului.

Potrivit art. 51 alin. (1) al aceleași legi, asociaţii se convoacă în adunări generale extraordinare în cazurile determinate de actul de constituire ori atunci când o cer interesele societăţii sau ale asociaţilor.

(2) Adunarea generală extraordinară se convoacă de către consiliul societăţii sau de către administrator din proprie iniţiativă, precum şi la cererea scrisă a unuia ori mai multor asociaţi, care deţin cel puţin 10% din voturi, ori a cenzorului.

(3) În cazul în care convocarea adunării generale extraordinare este cerută de către asociaţi sau de către cenzorul societăţii, administratorul este obligat, în decurs de 5 zile de la data depunerii cererii, să decidă convocarea adunării sau respingerea cererii. Cererea de convocare a adunării generale extraordinare poate fi respinsă dacă:

a) a fost depusă de o persoană fără drept de solicitare a convocării adunării generale; sau

b) nici o chestiune inclusă în ordinea de zi, propusă de solicitanţii convocării, nu ţine de competenţa adunării generale a asociaţilor.

(4) Adunarea generală extraordinară a asociaţilor se ţine în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii cererii.

(5) dacă administratorul nu convoacă adunarea generală extraordinară a asociaţilor în termenul stabilit la alin. (4) sau respinge neîntemeiat cererea de convocare, adunarea poate fi convocată de către solicitanţii acesteia.

Iar art. 56 alin. (3) din legea precitată, stipulează că adunarea generală a asociaţilor este deliberativă dacă numărul de voturi reprezentat este suficient pentru adoptarea a cel puţin unei chestiuni incluse în ordinea de zi.

La fel, potrivit prevederilor art. 62 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, asociatul unic are drepturile şi obligaţiile ce revin, conform prezentei legi, adunării generale a asociaţilor.

Astfel, analizând circumstanțele speței prin prisma normelor legale evocate supra și care reflectă drepturile și obligațiile asociatului, instanța conchide că *****, în calitatea sa de fondator și unic asociat, avea obligația să supravegheze și să intervină în activitatea întreprinderii fondate.

Deci, este evident, că administratorul *****, care între altele este şi unicul asociat, nu au respectat obligaţiile care îi revin în conformitate cu legislaţia în vigoare, ceea ce a dus la încălcarea de către debitorul SRL ”Minc-Transgrup” a normelor imperative stabilite de Legea contabilităţii şi, ca urmare, a dus la prejudicierea intereselor creditorilor.

În speță, debitorul prin organele sale de conducere a ţinut evidenţa contabilă contrar prevederilor legale, acumulând restanţe la Bugetul Public Naţional, în mărime totală de 1 174 715,57 lei (f.d. 15).

Or, în lumina art. 13 a Legii contabilităţii, pârâtul ***** răspunde pentru ţinerea contabilităţii întreprinderii.

Potrivit art. 231 alin. (1) Cod fiscal, în sensul prezentului cod, tragerea la răspundere pentru încălcarea fiscală înseamnă aplicarea de către organul fiscal, în condiţiile prevăzute de către legislaţia fiscală, a unor sancţiuni faţă de persoanele care au săvârşit încălcări fiscale.

Potrivit art. 232 Cod fiscal, este tras la răspundere pentru încălcare fiscală: lit. a) contribuabilul persoană juridică a cărui persoană cu funcţie de răspundere a săvârșit o încălcare fiscală.

Potrivit art. 233 alin. (3) Cod fiscal, tragerea la răspundere pentru încălcare fiscală a contribuabililor specificaţi la art. 232 nu eliberează persoanele cu funcţie de răspundere ale acestora, dacă există temeiurile respective, de răspundere administrativă, penală sau de altă răspundere prevăzută de legislaţie.

Conform prevederilor art. 72 alin. (4) a Legii contabilităţii, administratorul asigură ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de actul de constituire, şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.

Prin urmare, reieşind din normele citate supra, se conchide cu certitudine că încălcarea fiscală a contribuabilului este săvârşită de către pârâtul ***** şi vinovăţia atribuindu-i-se în exclusivitate acesteia.

Or, ținerea unei contabilităţi contrare prevederilor legale a condus, într-o oarecare măsură, la insolvabilitatea debitorului, deoarece încălcarea legislaţiei fiscale implică calcularea plăţilor fiscale şi respectiv aplicarea sancţiunilor fiscale, sancţiunii care trebuie să le suporte întreprinderea insolvabilă. Respectiv, ținerea unei contabilităţi contrare prevederilor legale, a generat calcularea plăţilor fiscale şi respectiv a sancţiunilor pentru neachitarea acestora, ceea ce a mărit sarcina fiscală a contribuabilului, iar ca consecință, a accentuat imposibilitatea onorării obligațiilor de plată a debitorului, fapt probat prin existența datoriilor la organul fiscal.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f) a Legii insolvabilităţii nr. 149 – dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, instanța reține următoarele.

La aprecierea acestui temei, determinant este stabilirea momentului de dificultate financiară care, dacă nu este redresată și se continuă activitatea debitorului, acesta se duce în mod vădit la incapacitate de plată.

La caz, indicii incapacității de plată a debitorului SRL ”Minc-Transgrup” au apărut

în perioada anului 2017, conform Actelor de control fiscal, iar cererea introductivă n-a fost depusă de către conducerea întreprinderii insolvabile, ci de către creditorul Serviciul Fiscal de Stat la 14.04.2021.

Deci, în loc de a depune cererea introductivă până la ajungerea de facto în stare de insolvabilitate, persoanele responsabile ale debitorului SRL ”Minc-Transgrup” - administratorul şi unicul asociat - *****, neglijând drepturile şi obligaţiile impuse de legiuitor pentru un conducător şi un asociat al societăţii comerciale, au continuat activitate comercială prejudiciabilă atât pentru întreprindere, cât şi pentru creditorii săi, pe parcursul perioadei de până la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitor, deşi încă la etapa ceea s-a creat premise de înaintare a cererii introductive, fiind previzibilă survenirea incapacității de plată şi a supra îndatorării, respectiv ajungerea în insolvabilitate absolută a întreprinderii SRL ”Minc-Transgrup” și prejudicierea creditorilor.

Conform art. 14 alin. (4) din Legea insolvabilităţii, în eventualitatea în care debitorul nu depune cererea introductivă în cazul şi în termenul prevăzut de legea insolvabilităţii, persoana care, conform legislaţiei în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, organele de conducere răspund subsidiar în faţă creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului de o lună pentru înaintarea cererii introductive.

Conform tabelului definitiv au fost validaţi următorii creditori cu următoarele creanţe: Creditori chirografari de rangul III: Serviciul Fiscal de Stat - 559 387,69 lei și Casa Națională de Asigurări Sociale - 4 312,28 lei. Creditori chirografari de rangul VI: Serviciul Fiscal de Stat – 604 775,75 lei și Casa Națională de Asigurări Sociale – 6 239,85, în total: 1 174 715,57 lei.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) a Legii insolvabilităţii nr. 149 – nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, instanța reține următoarele.

Conform art. 14 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art.10.

(2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care:

a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori;

b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor.

(3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) şi la art.10 alin.(2).

(4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sunt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

După cum s-a constatat supra, la 14.04.2022, creditorul Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat în instanţa de insolvabilitate cu cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de SRL ”Minc-Transgrup”, invocând incapacitatea de plată a debitorului, care s-ar exprimat prin imposibilitatea achitării datoriilor acumulate la Bugetul Public Național.

Astfel, la data depunerii de către creditorul Serviciul Fiscal de Stat a cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul SRL ”Minc-Transgrup”, aceasta se caracteriza ca o întreprindere aflată în incapacitate de plată (insolvabilitate absolută), având un risc financiar foarte ridicat şi care este în imposibilitate pe viitor să achite plăţile curente, ne mai vorbind de stingerea obligaţiunilor faţă de creditori.

Deci, debitorul prin organul său de conducere era obligat încă la expirarea termenului de 30 zile de la apariția indicilor de insolvabilitate, să depună cerere introductivă, iar nedepunerea acesteia în termen a dus și la apariția altor obligații de plată, care în mod sigur au contribuit la îndatorarea excesivă a SRL ”Minc-Transgrup” și în consecință, la survenirea insolvabilității.

Prin urmare, este evident că administratorul ***** era obligat de a înainta cerere introductivă, atunci când s-a creat incapacitatea de plată şi debitorul n-a putut efectua careva achitări creditorului Serviciul Fiscal de Stat conform raporturilor obligaționale, obligație imputată și unicului asociat prin prisma faptului că este organul suprem de administrare și era obligat să verifice activitatea debitorului și să i-a măsurile ce se impuneau la acel moment, în special înaintarea cererii introductive.

Or, conform prevederilor art. 72 alin. (4), (5), (6), (7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, administratorul asigură ținerea contabilităţii societăţii, precum și a registrelor societăţii prevăzute de lege și de actul de constituire, și informează asociaţii cu privire la starea de lucruri și la gestiunea societăţii. În exercitarea atribuţiilor sale, administratorul va da dovadă de diligenţă și loialitate. Administratorul este obligat să convoace adunarea generală a asociaţilor dacă valoarea activelor nete ale societăţii a devenit mai mică decât capitalul ei social. În cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.

Prin urmare, instanța constată cu certitudine că debitorul SRL ”Minc-Transgrup”, prin organul suprem al societăţii în persoana unicului asociat *****, tot el și administrator, a avut un comportament pasiv, neglijându-și obligația de a interveni în cazul survenirii temeiului general de intentare a insolvabilității – incapacitatea de plată, ceea ce în sensul art. 2 din Legea insolvabilității constituie situaţiea financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a îşi executa obligaţiile pecuniare scadente, incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăţi pe un termen ce depășește 60 zile.

Deci datorită încălcării de către administrator şi asociat a obligaţiilor care îi revin de a monitoriza starea economico-financiară a întreprinderii, s-a ajuns la situaţia de insolvabilitate a SRL ”Minc-Transgrup”, când masa debitoare este insuficientă de a

acoperi creanţele creditorilor.

Astfel, în temeiul circumstanţelor expuse mai sus, precum şi a normelor de drept enunţate, membrii organelor de conducere a SRL ”Minc-Transgrup” poartă răspundere subsidiară şi solidară faţă de creditorii ale căror creanţe nu au fost stinse în măsură deplină în legătură cu nedepunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate.

În cazul de faţă, unicul asociat al SRL ”Minc-Transgrup” în calitate de organe de conducere şi factor de decizie a debitorului, precum și de administrator a acestuia, încă începând cu anul 2017, în temeiul atribuţiilor ce îi revin conform legii, urma să cunoască situaţia economică şi juridică a întreprinderii şi faptul că SRL ”Minc-Transgrup” se află în incapacitate de plată şi să adopte deciziile corespunzătoare privind depunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de sine.

Astfel, în cazul de faţă legea care stabileşte obligaţiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilităţii, care conform art. 1 alin. (2) este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăţilor de asigurări, fondurilor de investiţii, companiilor fiduciare, organizaţiilor necomerciale înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit şi prevederile art. 46, 49 şi 50 din Legea privind societăţile cu răspundere limitată.

În condiţiile relatate mai sus, rezultă că administratorul statutar *****, tot el și unic asociat, conştientizând cu certitudine sau urmând, conform legii, să cunoască despre starea economică a întreprinderii şi respectiv incapacitatea de plată a obligaţiilor faţă de creditori, contrar prevederilor legale invocate, deşi a avut tot dreptul şi totodată obligaţia, nu a depus cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de SRL ”Minc-Transgrup”, prin ce se concretizează şi existenţa temeiurilor privind tragerea sa la răspunderea subsidiară prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012 privind nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, precum şi a celui de la lit. e) de la acelaşi articol prin ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii.

În contextul celor expuse mai sus, se constată că membrii organelor de conducere ale SRL ”Minc-Transgrup” în persoana pârâtului *****, prin acţiunile/inacţiunile sale, materializate în mare parte prin neresepectarea prevederilor legale, în detrimentul creditorilor, realizând o gestiune defectuoasă a societăţii, a sporit şi contribuit la survenirea prejudiciilor cauzate ultimei.

Instanţa de insolvabilitate ţine să menţioneze că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la insolvenţa debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

La caz, instanța de insolvabilitate relevă că, administratorul insolvabilității a prezentat suficiente probe care să confirme că administratorul și asociatul unic ***** pin

acțiunile/inacțiunile sale, a cauzat insolvabilitatea SRL ”Minc-Transgrup”.

Careva probe ce ar demonstra contrariul celor invocate, de către pârâtul ***** nu au fost prezentate, deși aceasta a fost legal citat la domiciliul, citația fiind reclamantă, însă nu s-a prezentat și nici nu a expediat referință sau alte înscrisuri care să combată afirmațiile administratorului insolvabilității.

În același timp, este de menționat că, potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor de conducere.

În acest sens, instanța consideră întemeiată și echitabilă încasarea de la membrii organelor de conducere a debitorului doar a sumei creanțelor de la rangul III, adică a creanțelor care constituie 563 699,97 lei.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Totodată, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului, iar potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la taxa de stat nr. 1216 din 03.12.1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil, taxa de stat reprezintă 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 lei şi nu mai mult de 25 000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice.

Prin urmare instanța consideră necesar de a încasa din contul lui ***** în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 16 910,99 lei.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, cererea de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Minc-Transgrup” este întemeiată, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a o admite parțial.

În conformitate cu art. 248 al Legii insolvabilității, conducându-se de prevederile art. 238-241 CPC, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea lichidatorului SRL ”Minc-Transgrup” în procedura falimentului simplificat, Vasiliev Ruslan privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

Se trage la răspundere subsidiară unicul asociat și administratorul SRL ”Minc-Transgrup” – *****.

Se încasează din contul lui ***** în beneficiul SRL ”Minc-Transgrup” în procedura falimentului simplificat suma de 563 699,97 (cinci sute șaizeci și trei mii șase sute nouăzeci și nouă,97) lei.

În rest, cererea lichidatorului SRL ”Minc-Transgrup” în procedura falimentului simplificat, Vasiliev Ruslan privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la ***** în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 16 910,99 (șaisprezece mii nouă sute zece,99) lei.

Hotărârea este executorie din momentul pronunţării, însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Guțan Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecătorul Guțan Vitalie